

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж г 803/2015
16.07.2015. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац и Звездане Лутовац, чланова већа, у ванпарничном предмету предлагача З.М. из села Г., Г.Х., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Р4 п 3/15 од 05.05.2015. године, у седници одржаној 16.07.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача М.З. и потврђује решење Вишег суда у Нишу Р4 п 3/15 од 05.05.2015. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Нишу Р4 п 3/15 од 05.05.2015. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован захтев предлагача за утврђење повреде права на суђење у разумном року у оставинском поступку који се води пред Основним судом у Нишу у предмету Ов.бр. 5581/13 (ранији број О. 1964/01), као и да му се одреди накнада због повреде права на суђење у разумном року.

Против првостепеног решења предлагач је изјавио жалбу због битне повреде одредаба поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о жалби предлагача, на основу 86 став 3. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08 ... 101/13), Врховни касациони суд је испитао побијано решење, применом члана 386. у вези члана 402. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 55/14), на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ број 25/82 ... „Службени гласник РС“ број 46/95 ... 46/14) на чију примену упућује члан 8в Закона о уређењу судова, па је нашао да жалба предлагача није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1,2,3,5,7. и 9. ЗПП на које Врховни касациони суд као другостепени суд, пази по службеној дужности, а материјално право је правилно примењено.

Према разлозима побијане одлуке предлагач је 27.06.2014. године Вишем суду у Нишу поднео захтев за заштиту права на суђење у разумном року у оставинском поступку пред Општинским судом, сада Основним судом у Нишу

под бр. О. 5581/13 (ранији број О. 1964/01). У захтеву је навео да је оставински поступак иза пок. М.М., бив. из Н., покренут 11.12.2001. године пред Општинским судом у Нишу, да је суд о имовини која представља његову заоставштину обавештен поднеском од 25.01.2002. године, а да је предмет одложен у архиву до окончања парнице П 3232/98 и одређено да ће се поступак наставити по предлогу учесника. По захтеву предлагача од 04.12.2012. године одређено је рочиште за наставак поступка 22.03.2013. године код судије Татјане Ћирић, а предлагач је поднео захтев за изузеће 04.09.2013. године, који је одбијен решењем председника суда од 17.09.2013. године. Предметом је, затим, задужена судија Слободанка Голубовић и добио је број О. 5581/13. Предлагач је поднео захтев за изузеће судије Слободанке Голубовић, који је одбијен решењем председника суда од 12.05.2014. године. Даље је навео да је тим предметом задужена судија Светомирка Михајловић, али је записник на рочишту водила и потписала судијски саветник Суза Милојковић, па је предложио и њено изузеће.

Поступајући по захтеву предлагача, у смислу члана 8а и 8б Закона о уређењу судова, Виши суд у Нишу, као непосредно виши суд у односу на Основни суд у Нишу, прибавио је списе оставинског предмета и утврдио да је поступак покренут по достављању смртовнице суду (која је састављена 10.10.2001. године), а прво рочиште одржано 11.12.2001. године. Решењем Општинског суда у Нишу О. 1964/2001 од 11.12.2001. године прекинут је поступак расправљања заоставштине пок. М.М., бив. из Н., ради упућивања овде подносиоца захтева З.М. на парницу, због оспоравања правне ваљаности уговора о доживотном издржавању закљученог 18.02.1999. године између пок. М.М. и К.М. као прималаца издржавања са Р.С. као даваоцем издржавања, овереним пред Општинским судом у Нишу у предмету Р 145/99 дана 09.03.1999. године. Након упућивања на парницу поднеском од 24.01.2002. године учесници З. и Д. обавестили су суд да се пред судом већ води парница П 3232/98 и да предлажу да се поступак настави након правноснажног окончања парнице по наведеном предмету. Та парница је окончана решењем 14.05.2007. године, које је постало правноснажно 07.09.2007. године. Парница на коју се предлагач позива П 6751/10 не представља наставак парнице П 3232/98, већ се ради о новој парници у којој је тужба поднета 08.03.2010. године, а пресуда је постала правноснажна 11.05.2011. године. Предлог за наставак оставинског поступка овде предлагач поднео је 04.12.2012. године, а након тога више пута је подносио захтева за прекид поступка, тражио је изузеће свих поступајућих судија, чак и изузеће судијског сарадника и изјављивао жалбе на одлуке против којих жалба није дозвољена. Тај оставински поступак до доношења побијаног првостепеног решења траје 12 година и 9 месеци и још увек није окончан.

У таквој ситуацији правилан је закључак првостепеног суда да право предлагача на суђење у разумном року у овом оставинском предмету није повређено, због чега му не припада ни накнада због повреде овог права.

И по оцени Врховног касационог суда, поступање Основног суда у Нишу у овом оставинском предмету било је делотворно, а поступак расправљања заоставштине покренут одмах по достављању смртовнице састављене 10.10.2001. године. Како је подносилац захтева оспорио правну ваљаност уговора о доживотном издржавању, закљученог 18.02.1999. године, правилно је суд прекинуо поступак расправљања заоставштине, а учеснике упутио на парницу

ради доказивања својих навода. Подносилац захтева се тада позвао на постојање парнице П 3232/98 која се води против учесника Р.С. ради поништаја уговора о поклону и утврђивања права својине, а из разлога што је сада пок. М. располагао имовином која није његово искључиво власништво, јер је у њеном стицању учествовала и сада пок. Р. (мајка подносиоца захтева). Иако је парница 3232/98 правноснажно окончана 07.09.2007. године, предлог за наставак поступка подноси после пет година, 04.12.2012. године. И по наставку поступка предлагач својим радњама опструира поступак подношењем захтева за изузеће поступајућих судија и изузеће судијског сарадника, као и подношењем жалбе против одлука против којих није дозвољено њихово изјављивање, што све указује да је учесник у оставинском поступку О. 5581/13, подносилац захтева у овом поступку за заштиту права на суђење у разумном року, сам допринео дугом трајању поступка, због чега је правилно побијаним решењем његов захтев одбијен као неоснован.

Како је правилан закључак првостепеног суда да захтев предлагача за заштиту права на суђење у разумном року у овом оставинском предмету и за одређивање накнаде због повреде овог права, није основан, првостепени суд је правилно одлучио применом члана 8а и 8б Закона о уређењу судова.

На основу члана 401. став 1. тачка 2. ЗПП, одлучено је као у изреци решења.

**Председник већа–судија
Предраг Трифуновић,с.р.**